

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	106.K.703.131/2025/21.
I. rendű felperes:	Szabadszentkirály Község Önkormányzata (7951 Szabadszentkirály, Petőfi Sándor u. 90.)
II. rendű felperes:	Királyegyháza Község Önkormányzata (7953 Királyegyháza, Petőfi utca 66.)
III. rendű felperes:	Szentdénes Község Önkormányzata (7913 Szentdénes, Petőfi utca 64.)
IV. rendű felperes:	Sumony Község Önkormányzata (7960 Sumony, Petőfi utca 19.)
Felperesek képviselője:	dr. Potocsár Enikő ügyvéd (7625 Pécs, Nap utca 18.)
Alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Alperes képviselője:	dr. Szvetnik Ágnes kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.292/18/2025. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint perköltséget.

A 30.000 (harmincezer) forint feljegyzett eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I-IV. rendű felperesek és további három – perben nem álló – települési önkormányzat (a továbbiakban együtt: közös ajánlatkérők) 2018. július 25-én konzorciumi együttműködési megállapodást kötöttek (a továbbiakban: konzorciumi megállapodás) a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program „A helyi identitás és kohézió erősítése tárgyú” támogatás iránti kérelem benyújtására. A tagok a Konzorcium vezetőjének az I. rendű felperest jelölték ki. A konzorciumi megállapodásuk 5. pontjában az I. rendű felperest – mint Konzorciumvezetőt – bízták meg a támogató és harmadik felek felé is a képviseletük ellátásával. A konzorciumi megállapodás 3.2. pontja rögzíti, hogy „a Konzorciumvezető kötelezi magát arra, hogy a Támogatónak és a Projekt megvalósításának ellenőrzésére jogszabály és a támogatási szerződés alapján jogosult szervezetnek a Projekt megvalósításával

kapcsolatos bármely közléséről a Tagokat tájékoztatja”. Az I. rendű felperes és a Pénzügyminisztérium Regionális Fejlesztési Operatív Programok Irányító Hatósága (a továbbiakban: Támogató) 2018. szeptember 14-én kötötték meg a Támogatási Szerződést „A helyi identitás és kohézió erősítése Szabadszentkirály és térségében” tárgyban ötvenötmillió forint összegben. A konzorciumi megállapodás a támogatási szerződés mellékletét képezte.

- [2] Az I. rendű felperes 2018. október 31-én a projektmenedzsment tevékenység ellátására vállalkozási szerződést, a szakértői tevékenység ellátására pedig megbízási szerződést kötött a Valurus Kft.-vel, amelyet az ügyletek során az ügyvezetője, Duczon Árpád (a továbbiakban: D.Á.) képviselt.
- [3] Az I. rendű felperes 2019. december 6-án D.Á.-t – mint a közbeszerzés tárgya szerinti szakértelemmel rendelkező tagot – bízta meg a közbeszerzési eljárás bírálóbizottságának elnökletével, aki a Kbt. 25. §-a szerinti nyilatkozatot tett az összeférhetlensége hiányáról és annak szabályai későbbi betartásáról.
- [4] A közös ajánlatkérők 2019. december 17-én – a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 113. §-a szerinti – összefoglaló tájékoztatással meghirdetett eljárást indítottak „Rendezvényszervezési és egyéb PR szolgáltatások” tárgyában (EKR001560082019). Az 1. rész rendezvényszervezésre (becsült érték: 19.982.889 Ft), a 2. rész rendezvények PR háttér szolgáltatásainak ellátására (becsült érték: 2.552.055 Ft) irányult.
- [5] A közös ajánlatkérők 2020. január 21-én az összefoglaló tájékoztatás alapján érdeklődésüket jelző gazdasági szereplőkön túl még további három gazdasági szereplőnek megküldték az ajánlattételi felhívást, köztük az OPTIMALIS Területfejlesztési és Szolgáltató Kft.-nek (röviden: Optimalis Kft.) is. A felhívás részajánlat tételére lehetőséget biztosított.
- [6] Az ajánlattételi határidőre három ajánlat érkezett, köztük az Optimalis Kft. ajánlata is. Az Optimalis Kft. a 2. részben benyújtott ajánlatában a D.Á. ügyvezető által képviselt London Consulting Kft. (a továbbiakban: referenciát igazoló cég) által kiállított referenciaigazolást csatolta be, amelyen képviselőként D.Á. ügyvezető aláírása szerepelt.
- [7] E referenciát igazoló cég fióktelepének címe 2013-tól: 7623 Pécs, Nagyvárad utca 8. I. emelet 3. A D.Á. által ügyvezetőként képviselt Duczon Ingatlankezelő Kft. székhelye 2019. április 30. és 2024. június 30. között szintén: 7623 Pécs, Nagyvárad utca 8. I. emelet 3. Az ugyancsak D.Á. ügyvezető által képviselt Duczon Oktatási, Számviteli és Mezőgazdasági Bt. egyik telephelye 2017. július 7. és 2019. április 30. között ugyancsak: 7623 Pécs, Nagyvárad utca 8. I. emelet 3.
Az Optimalis Kft. ügyvezetőjének – cégjegyzékbe bejegyzett – címe 2015. november 30-tól 2019. szeptember 20-ig: 7623 Pécs, Nagyvárad utca 8., majd 2019. szeptember 20-tól 2024. november 14-ig: 7623 Pécs, Nagyvárad utca 8. I. emelet 3.
- [8] A 2020. március 6-i összegezés szerint az eljárás nyertese mindkét részben az Optimalis Kft. lett (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő). A szerződéskötésre 2020. március 31-én került sor.
- [9] Az Integritás Hatóság jelentése alapján a Magyar Államkincstár szabálytalansági gyanút jelentett be a Nemzeti Fejlesztési Központ irányító hatóságnál, amely 2025. március 10-én szabálytalansági eljárást rendelt el és a szabálytalansági eljárás megindításáról az I. rendű felperest – mint konzorciumvezetőt – értesítette. Az irányító hatóság 2025. május 8-án az alperes hivatalbóli eljárását kezdeményezte a közös ajánlatkérők ellen. Az 1. kezdeményezési eleme szerint a közös ajánlatkérők megsértették a Kbt. 2. § (1) bekezdése szerinti verseny tisztaságára vonatkozó alapelvet, a 2. kezdeményezési eleme szerint a közös ajánlatkérők megsértették a Kbt. 25. § (1)-(2) bekezdéseit.
- [10] Az alperes az eljárása során felhívta a kezdeményezőt (D.292/2/2025. számú végzés) a kezdeményezésben foglaltakat alátámasztó mellékletek csatolására. A hivatalbóli kezdeményező 2025. május 13-án csatolta a Támogatási Szerződést; a tájékoztatást a szabálytalansági eljárás megindításáról; a Valurus Kft. projektmenedzsment vállalkozási szerződését és a közbeszerzési szakértői feladatokra kötött megbízási szerződését; a nyertes ajánlattevővel kötött vállalkozási szerződéseket; a bontási jegyzőkönyvet; a nyertes

ajánlattevő által benyújtott referenciaigazolást; a bíráló bizottsági jegyzőkönyvet; a Binnovation Kft. által adott indikatív ajánlatokat. Az alperes 2025. május 14-én a D.292/4/2025. iktatószámú végzésével további iratokat kért: az Integritás Hatóság által előzetesen lefolytatott eljárás és a Magyar Államkincstár által lefolytatott ellenőrzés iratait. A kezdeményező a 2025. május 17-én kelt válaszához csatolta az Integritás Hatóság megkeresését és nyilatkozott, hogy a szabálytalansági gyanú bejelentés megállapításait a kezdeményezéshez korábban csatolt, a szabálytalansági eljárás megindításáról szóló tájékoztató tartalmazza, e vonatkozásban további ellenőrzési anyag nem készült. A felperesek a 2025. május 23-án kelt beadványukban – egyebek mellett – sérelemeztek, hogy a hivatalbóli kezdeményező nem küldte meg a teljes iratanyagot, az állításai alátámasztásául bizonyítékot nem szolgáltatott. Az alperes a 2025. május 28-án kelt D.292/13/2025. számú végzésben arról tájékoztatta a feleket, hogy a bizonyítási eljárást 2025. június 19-én 16,00 órakor lezárja, majd a 2025. június 20-án kelt D.292/14/2025. számú végzésével ismételtén kérte a kezdeményezőt, hogy küldje meg a megelőző ellenőrzés teljes anyagát. A hivatalbóli kezdeményező 2025. június 30-án nyilatkozott arról, hogy a szabálytalansági eljárás lezárására nem került sor, azt felfüggesztette; a szabálytalansági eljárás lefolytatása kapcsán keletkezett érdemi relevanciával bíró dokumentumokat korábban becsatolta. A felperesek ugyanezen a napon sérelmeztek, hogy a hivatalbóli kezdeményező továbbra sem tett eleget teljeskörűen az iratok megküldésére vonatkozó felhívásnak.

Az alperes határozata

- [11] Az alperes a 2025. július 23-án kelt D.292/18/2025. számú határozatával megállapította, hogy a közös ajánlatkérők a 2. kezdeményezési elem tekintetében megsértették a Kbt. 25. § (1) és (2) bekezdés utolsó mondatát, melyre tekintettel a közös ajánlatkérőket egyetemlegesen kötelezte egymillió forint bírság megfizetésére, egyebekben a jogsértés hiányát állapította meg. A költségekről akként rendelkezett, hogy azt a felek maguk viselik.
- [12] Indokolása szerint elsőként a felperesek eljárási kifogásait vizsgálta és megállapította, hogy a hivatalbóli kezdeményezés nem késett el egyik kérelmezett vonatkozásában sem. A Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pont szerinti iratmegőrzési határidőn [a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 110/A. § bekezdése szerint legalább 2027. december 31.] belül történt a kezdeményezés, továbbá a Kbt. 152. § (2a) bekezdés c) pontja szerinti 90 napos határidő is megtartott, tekintettel a szabálytalansági eljárás 2025. március 10-i megindítására. A Kbt. 152. § (2a) bekezdés c) pontja – a konzorciumi megállapodásra tekintettel – valamennyi ajánlatkérő esetében alkalmazható. A kezdeményező által indított szabálytalansági eljárás tényéről, illetőleg annak tárgyáról az I. rendű felperesnek volt kötelessége tájékoztatni a többi ajánlatkérőt, ami a szabálytalansági eljárás megindításáról szóló tájékoztató levélben is rögzítésre került.
- [13] A kezdeményező a Kbt. 25. § (1) és (2) bekezdései megsértését abban jelölte meg, hogy a projektmenedzsmenti-, és közbeszerzési szakértői feladatok ellátásával megbízott cég ügyvezetőjéhez – aki az érintett közbeszerzési eljárás lefolytatásában a bíráló bizottság elnökeként is részt vett – köthető cég került az ajánlatkérők kezdeményezésére ajánlattételre felkérésre, illetve ezen cég került nyertesként is kihirdetésre. A kezdeményező a bíráló bizottság elnöke és a nyertes ajánlattevő közötti kapcsolatot arra alapozta, hogy a nyertes ajánlattevő ügyvezetőjének lakcíme 2015. november 30-tól a bírálóbizottsági elnök érdekeltiségébe tartozó gazdasági társaság tulajdonát képező ingatlan. Ezen felül a 2. részben a nyertes ajánlattevő részére a műszaki-szakmai alkalmassági követelménynek való megfelelés igazolására előírt referenciaigazolást is a bírálóbizottsági elnök érdekeltiségéhez köthető cég adta. Továbbá a tárgyi közbeszerzési eljárást megelőző és azt követő időszakban a bírálóbizottság elnökéhez köthető gazdasági szervezetek és a nyertes ajánlattevő között

gazdasági kapcsolat is fennállt, közöttük jelentős értékű számla került kiállításra, és a közbeszerzési eljárás becsült értékét megalapozó indikatív ajánlatot adó gazdasági szereplő (Binnovation Kft.) valamint a nyertes ajánlattevő között is gazdasági kapcsolat állt fenn a közbeszerzési eljárást megelőző és azt követő időben, tekintettel arra, hogy egymás részére számlákat állítottak ki.

- [14] A jogalkotó a Kbt. 25. § (1) bekezdésében aktív cselekvési kötelezettséget határozott meg az ajánlatkérő számára annak érdekében, hogy összeférhetetlen helyzetektől mentes eljárást folytasson le, biztosítsa az ajánlattevők közötti verseny tisztaságát. Ennek keretében az ajánlatkérőnek – adott esetben a megbízottjának, meghatalmazottjának, aki az ajánlatkérő nevében eljár – biztosítania kell a közbeszerzési eljárás során a pártatlan, független, befolyástól mentes döntést, a verseny tisztasága mellett lefolytatott eljárás feltételeit. Ez a kötelezettsége az egész eljárás során fennáll, minden egyes eljárási cselekménynél. A jogalkotó konkrét magatartást nem rögzít, így minden esetben a körülmények vizsgálatával mondható meg, hogy az ajánlatkérő megvalósította-e az összeférhetlenség kiküszöbölését, ellenben jogsértést követ el. A kezdeményező által felsorolt körülményeket egyesével és összeségében értékelve megállapította, hogy az ajánlatkérő nevében eljáró, a bírálóbizottság elnökeként is tevékenykedő személy személyesen – és az érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságokon keresztül is – kapcsolatban állt és kapcsolatot tartott fenn a nyertes ajánlattevővel, valamint a nyertes ajánlattevő ügyvezetőjével, amely alapján megalapozottnak látta azt, hogy a bírálóbizottság elnöke nem tette meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a verseny tisztaságának sérelmét előidéző helyzetet megelőzze és orvosolja, illetve az összeférhetlenség felmerülése esetén a döntéshozó felé ennek tényét nem jelezte. A kezdeményező által felsorolt egyes körülmények egyfelé mutató kauzális láncot alkotnak, amelyből a fent megállapított tény vezethető le.
- [15] A Kbt. 165. § (11) bekezdése szerinti bírság kiszabása indokolt, mert az összeférhetlenség megvalósítása súlyos jogsértés. A bírság mértékének megállapítása során figyelembe vette a szerződések értékét; azt, hogy az ajánlatkérővel szemben az adott közbeszerzés vonatkozásában korábban jogsértés megállapítására nem került sor; a jogsértés megtörténte óta kimondottan hosszabb idő (6 év) telt el, ami a bizonyítást nehezítette; az érintett beszerzés támogatásból valósult meg, így a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat; a jogsértés nem reparálható; az ajánlatkérő együttműködő magatartását – a törvényben előírt ügyféli jogok gyakorlásán és kötelezettségek teljesítésén túl – nem tudta megállapítani; a szándékos jogsértést is megállapíthatónak tartotta az eset összes körülményét mérlegelve. Ezek a körülmények alapján, mindkét részt illetően, a közös ajánlatkérőket egyetemlegesen kötelezte a bírság megfizetésére. Az alapvető jogsértés megállapítására irányuló 1. kezdeményezési elem vonatkozásában a jogsértés hiányát állapította meg. A költségek viseléséről az Ákr. 125. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

A kereset és a védírat

- [16] A felperesek a határozatot a 2. kezdeményezési elem alapján megállapított jogsértés és bírság, valamint a költségviselés tekintetében keresettel támadták. Elsődlegesen a határozat megváltoztatását, a jogsértés hiányának megállapítását és az eljárás kezdeményezőjének költségben való marasztalását; másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték. Perköltséget is igényeltek a csatolt megbízási szerződés alapján 700.000 Ft + áfa összegben.
- [17] Hivatkozásuk szerint az alperes érdemi döntésének eljárásjogi akadálya volt; az alperes nem biztosította a tisztességes eljárást; érdemben pedig megalapozatlan döntést hozott.
- [18] Az alperes jogsértően nem vette figyelembe, hogy a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pont szerinti 5 éves objektív határidő eltelt, az eljárást – az általános közigazgatási rendtartásról szóló

2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés *a*) pontja és az Ákr. 47. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján – meg kellett volna szüntetnie. Annak ellenére, hogy ezen kifogásukat a megelőző eljárásban előterjesztették, az alperes erről nem hozott döntést, a határozatban erre vonatkozó indokolás sem található, ami sérti az Ákr. 81. §-át.

[19] A Kbt. 152. § (2a) bekezdés *c*) pontja a II-IV. rendű felperesekkel szemben nem alkalmazható, mert annak kezdő időpontja nem következett be, ugyanis a hivatalbóli kezdeményező velük szemben nem indította meg a szabálytalansági eljárást, velük nem közölte a szabálytalansági eljárás megindítását. Az alperes figyelmen kívül hagyta a 2-7. rendű ajánlatkérők ezzel kapcsolatos, 2025. május 23-i és június 30-i beadványait. A hivatalbóli kezdeményező és az alperes tévesen értelmezi a projektben résztvevők jogviszonyait. A konzorciumvezető tájékoztatási kötelezettsége a többi konzorciumi tag felé nem releváns, a konzorciumi megállapodásnak nincs jelentősége, a konzorciumvezető sem a hivatalbóli kezdeményező felé, sem az alperes felé nem képviselheti a többi tagot. Az alperesnek azt kellett volna vizsgálnia, hogy a hivatalbóli kezdeményező miért nem tett eleget a jogszabályi kötelezettségének, miért nem biztosította a 2-4. rendű felperesek számára az eljárásban való részvétel jogát, amivel a Korm.r. 160. § (2) bekezdését és az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes eljárás elvét is megsértette. Az alperes e mulasztásával maga is megsértette a tisztességes eljárás elvét. A II-IV. rendű felperesekkel szemben az eljárás megszüntetésének ezen okból is helye volt.

[20] A tisztességes eljárás alapelve a Kbt. 152. § (4) bekezdés és a 154. § (1) bekezdése szerinti követelmény teljesítésének elmaradása által is sérült. A kezdeményező irathoz csatolni kell a jogsértéssel érintett beszerzéssel vagy közbeszerzéssel kapcsolatban rendelkezésre álló iratok másolatát. Az alperesnek a kérelmet (kezdeményezést) meg kell küldenie a kérelmezett részére. Jelen ügyben erre nem került sor. A kezdeményezésben már hivatkozott adatokat nem tudta ellenőrizni, mivel azok nyilvánosan, illetve ingyenesen hozzáférhető adatbázisból nem érhetők el. Így a hivatkozott laccím adathoz egyáltalán nem fért hozzá, illetve a hivatkozott cég adatokat sem ellenőrizhette, mert ahhoz cégtörténeti lekérdezés szükséges. A 2-7. rendű ajánlatkérők a 2025. május 23-i és június 30-i beadványaikban kérték az alperest, hogy kötelezze a hivatalbóli kezdeményezőt a rendelkezésre álló iratok becsatolására, azonban az alperes ezt nem teljesítette, így ezen bizonyítékokat nem ismerhették meg. Az alperes nem tájékoztatta a bizonyítandó tényekről és a bizonyítási teherről, így nem biztosította a bizonyítás lehetőségét, attól elzárta.

[21] Az alperes kontroll nélkül fogadta el a hivatalbóli kezdeményező által közölteket, ami egyrészt sérti a fegyveregyenlőség és tisztességes eljárás elvét (Alaptörvény XXIV. cikk, Ákr. 1. §, 2. §), másrészt az Ákr. 62. § szerinti tényállástisztázási kötelezettséget. Más folyamatban lévő per iratanyagából van arról tudomása arról, hogy a nyertes ajánlattevő ügyvezetőjének címe csak 2019. szeptember 20-án került pontosításra emelet és ajtó megjelölésével. Másrészt ez csak kézbesítési cím, az ingatlanban működő ügyvéd, mint kézbesítő címe, mert az ügyvezető régóta külföldön tartózkodik. A „Duczon cégek” is ugyanezen okból (ügyvéd címe) vannak erre az ingatlanra feltüntetve. A címegeyzéseknek ezért nincs érdemi jelentősége. A határozat indokolása teljesen általános, a releváns adatokat nem tartalmazza, ezért a konkrét jogsértést nem támasztja alá. A „kezdeményező által felsorolt körülmények” -re hivatkozás beazonosíthatatlanná teszi, hogy az alperes mit fogadott el, mi a jogsértés alapja. Továbbá a jogorvoslat során előadott hivatkozásaikból az alperes semmit nem vett figyelembe, nem értékelt, így a határozatból nem derül ki, hogy az érvelésük miért nem foghatott helyt, ami sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdését. Az alperes fenti mulasztásai következtében jogsértően állapította meg a Kbt. 25. § (1)-(2) bekezdéseinek megsértését.

[22] A 139. pontban jogsértésként az alperes azt jelölte meg, hogy a bírálóbizottsági elnök nem tette meg a szükséges intézkedéseket és nem jelezte az összeférhetlenséget a döntéshozó felé, vagyis nem a felperesek magatartására vonatkozik a megállapítás, nem a felperesek felelősségét és jogsértését állapítja meg. A megállapítás iratellenes is, mert az egyik cég ugyan

kapcsolatban állt az egyik ajánlattevővel, de nem a közbeszerzés, hanem nem tisztázott időbeliségű referenciaigazolás időpontjában. A Kbt. 25. § (2) bekezdés utolsó mondata a felperesekkel szemben fogalmilag nem állapítható meg, azt a felperesek nem valósíthatják meg, csak D.Á., de az eljárás nem ellene irányult. Továbbá ténybelileg sem ez a jogsértés valósulhatott meg, mert mind a referenciaigazolás kiadása, mind a címegegyezés már a jogszabályban nevezett nyilatkozat megtételét megelőzően merülhetett fel.

[23] A joggyakorlat szerint, ha tényleges összeférhetetlenség nem állapítható meg, a hatóság nem juthat arra az álláspontra, hogy az ajánlatkérő elmulasztotta a szükséges intézkedések megtételét, hiszen az összeférhetetlenség létre sem jött (KJD2021.1). Jelen esetben az alperes tényszerűen nem állapította meg a tényleges összeférhetetlenséget, így nem volt lehetősége ezen jogsértést a terhükre róni. A hivatalbóli kezdeményező sem vizsgálta a konkrét összeférhetetlenségi helyzetet, csak távoli gazdasági kapcsolatokra hivatkozott, egyéb körülményt, bizonyítékot nem jelölt meg. A határozat nem tesz előadást arra, hogy a címegegyezés, illetve üzleti kapcsolat a pártatlan vagy tárgyilagos funkció gyakorlást negatívan befolyásoló hatású lenne. Pusztán a cím egyezéséből nem következik pénzügyi, gazdasági vagy egyéb személyes érdekeltségi kapcsolat, és a pártatlanság vagy függetlenség körében befolyásoló körülményként sem értékelhető. A referenciaigazolás kiállítása jogszabályi kötelezettség. A joggyakorlat szerint önmagában a tulajdonosi-gazdasági kapcsolatok fennállása nem vezet szükségszerűen összeférhetetlenséghez, ehhez olyan tényeket, körülményeket is fel kell sorakoztatni, amelyek kellően alátámasztják a jogsértés tényleges megvalósítását. Az EUB esetjoga megköveteli a konkrét tényállás alapján a tényleges jogsérelem megállapítását, még a kizárást eredményező megdönthetetlen törvényi vélelmeket sem fogadja el az összeférhetetlenség tekintetében (C-213/07). Vidéken a megfelelő szakértelemmel rendelkező bíráló bizottságba bevonható szakemberek jellemzően kiterjedt gazdasági kapcsolattal rendelkeznek, ezért amennyiben az ilyen parttalanított összefüggések megalapozhatják az összeférhetetlenséget, akkor vidéken ellehetetlenülne a közbeszerzési eljárások lefolytatása. Jelen ügyben a bírálóbizottsági tag döntési integritására nem hathat ki a felvázolt jelentéktelen gazdasági kapcsolatháló. A közbeszerzési eljárás körülményei ugyanakkor igazolják, hogy nem is hatott ki, hiszen sok érdeklődő volt, többen is ajánlatot tettek, és a legkedvezőbb ajánlatot adó cég lett a nyertes, aki nem volt kedvezőbb helyzetben, mint a többi ajánlattevő, mert többletinformációhoz nem jutott, és nem részesült kedvezőbb elbánásban. Egy nyílt, tisztességes eljárásban bárki indulhat, függetlenül attól, hogy az ajánlatkérői oldalon bármely személyhez valamilyen közvetett kapcsolata van.

[24] Az alperes jogsértően szabta ki a bírságot is. A 148. pontban iratellenesen rögzítette, hogy az ajánlatkérő az összeférhetetlenség megvalósításával követte el a jogsértést, mert az összeférhetetlenséget nem állapította meg. Ténylegesen mérlegelést nem végzett, mert más ügyekben magasabb becsült érték mellett sokkal alacsonyabb (250.000 Ft, 500.000 Ft) bírságot szabott ki, ezen ügyekben is közigazgatási per van folyamatban, ezért a bíróságnak hivatalos tudomása van a határozatok tartalmáról. Az alperes nem értékelte és mérlegelte az egyes ajánlatkérők magatartását, helyzetét vagy egyéb körülményeket, az indokolás csak sablonszöveget tartalmaz, megsértve ezzel a Kbt. 165. § (11) bekezdését. Nem volt figyelemmel a *b)* pont szerinti közbeszerzési tárgyra, ugyanakkor olyan körülményeket is értékelt (bizonyítás elnehezülése, reparálhatatlanság, együttműködő magatartás), amelyeket a rendelkezés nem sorol fel. Egyebekben együttműködött az alperessel, ezen megállapítás jogsértő. A bizonyítás elnehezülése pedig kétszeresen lett értékelve, a jogsértés megállapítása körében és a bírságnál is. A Kbt. 165. § (3) bekezdés *d)* pontja nem teszi lehetővé az egyetemleges bírságolást. Az alperesnek perszonalizáltan kellett volna az egyes ajánlatkérők magatartását, szerepét, helyzetét értékelni és az esetleges jogkövetkezményt is külön-külön kiszabni.

[25] Az alperes jogsértően rendelkezett akként, hogy a felek a költségeiket maguk viselik. A jogorvoslati eljárásban legalább 50%-ban nyertes lett. Az alperes nem tisztázta az eljárás

nyertesség arányát, a költségek összegét, ami sérti az Ákr 81. §-át. Tévesen állapította meg, hogy az eljárás nem jogvitás eljárás, mert a kezdeményezésre tekintettel azt annak kellett tekinteni, ezért a kezdeményező ellenérdekű félnek minősült, akit köteleznie kellett volna a költségek viselésére.

- [26] Az alperes a védíratában – a határozatban foglaltakat fenntartva – a kereset elutasítását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján. Védekezése szerint a határozata helyesen megállapított tényálláson alapul, sem anyagi jogi, sem eljárásjogi jogszabályt nem sértett, az indokolásában szereplő tények megfelelnek az uniós és a hazai joggyakorlatnak, a levont következtetés alapján megállapított jogsértés bizonyításra került. Az eljárási kifogásokkal kapcsolatban a határozatában foglaltakat fenntartja. A döntés érdemével összefüggésben felhozott érvekkel nem ért egyet, a határozata megalapozott. A bíróságra vonatkozóan, tekintettel arra, hogy a felperesek a jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárásukat közös ajánlatkérőként folytatták le, nem lehetett és nem is kellett megállapítania, hogy az egyes felperesek magatartása mennyiben játszott szerepet a megvalósított jogsértésben, és a magatartása az egész bíróság tekintetében mekkora mértéket képez. Az egyetemleges bírágkiszabás célja a közösen megvalósított jogsértés esetén az, hogy annak összege bármelyik jogsértőtől végrehajtható legyen. A Kbt. szempontjait megfelelően alkalmazta, az azokkal kapcsolatos álláspontját kifejtette, az a mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy az egyes pontokat milyen mértékben veszi figyelembe. A más döntésekre való hivatkozás téves, a bíróságok mértékét nem az ajánlatkérők száma, hanem a közbeszerzési eljárások becsült értéke határozza meg. A költség vonatkozásában is megalapozatlan a kereset, mert csak egy kezdeményezési elem került előterjesztésre, amely alapján megállapította a jogsértést, így a felperesek eljárási költsége nem kerülhetett megtérítésre.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [27] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [28] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a)* pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (2) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.
- [29] A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. Döntése meghozatala során figyelemmel volt a Kúria irányadó joggyakorlatára, amelytől nem tért el.
- [30] A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [31] A bíróság elsőként a felperesek eljárási akadályra vonatkozó hivatkozása megalapozottságát vizsgálta.
- [32] A Kbt. 152. § (2) bekezdés *c)* pontja szerint az alperes hivatalból való eljárását az (1) bekezdés szerinti személy vagy szervezet a jogsértés tudomásra jutásától számított hatvan napon belül, de támogatásból megvalósuló beszerzés esetén az *a)* és *b)* ponttól eltérően az adott támogatás folyósítására és felhasználására vonatkozó külön jogszabályban előírt

iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül, de legalább a jogsértés megtörténtétől – közbeszerzési eljárás mellőzésével történt beszerzés esetén a szerződés megkötésének időpontjától, vagy ha ez nem állapítható meg, akkor a szerződés teljesítésének bármelyik fél által történt megkezdésétől – számított öt éven belül kezdeményezheti.

[33] A fenti jogszabályhely speciális rendelkezést tartalmaz a támogatásból megvalósuló beszerzések esetére, jelentősen nagyra nyitva ezen esetekre a jogsértések vizsgálhatóságának határidejét. Főszabályként rögzíti, hogy az adott támogatás folyósítására és felhasználására vonatkozó jogszabályban előírt iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül van lehetőség a kezdeményezés előterjesztésére, de annak minimális időtartamát öt évben határozza meg akként, hogy legalább öt évig van lehetőség a kezdeményezés előterjesztésére. A rendelkezés „legalább” kifejezése tehát nem szűkítő, hanem ellenkezőleg, tágító jelentéssel bír. Ezért a felperesek hivatkozása arra, hogy az öt éves határidő elteltére tekintettel eljárási akadály volt a jogorvoslati eljárás lefolytatásának, téves jogértelmezésen alapult. A felperesek nem vitatták az alperes azon megállapítását, hogy a vizsgált közbeszerzés támogatásból valósult meg, ezért a közbeszerzési eljárásukra a határozatban rögzített Korm.r. 110/A. §-a szerinti iratmegőrzési határidő vonatkozik, amely 2027. december 31-ig terjed, ami még nyilvánvalóan nem telt el. Ezért a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja szerinti objektív határidő téves alperesi értelmezésére és ezen határidő elteltére a felperesek alaptalanul hivatkoztak. Az alperes az objektív határidő megtartottságát a határozat 104-119. pontjaiban vizsgálta, indokolásában részletesen számot adott arról, hogy a felperesek érvelését miért nem fogadja el, ezért a felperesek hivatkozása az Ákr. 81. § (1) bekezdésének megsértésére szintén megalapozatlannak bizonyult.

[34] A Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerint az (1) bekezdés g) pontja szerinti szervezet esetében a (2) bekezdés szerinti határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontjának kell tekinteni a közbeszerzési jogsértésre vonatkozó szabálytalansági eljárás megindításának napját. A hivatalbóli kezdeményező a Kbt. 152. § az (1) bekezdés g) pontja szerinti szervezetenként – mint támogató – folytatott ellenőrzést, a szabálytalansági eljárást az I. rendű felperessel – mint konzorciumvezetővel – szemben indította meg. A Korm. r. 3. § (1) bekezdése 19a. pontja szerinti fogalom meghatározás rögzíti, hogy a konzorciumvezető: „a konzorciumnak a tagjai által a konzorciumot létesítő szerződésben a többi tag harmadik személyekkel szembeni képviseletére feljogosított tagja”. A felperesek konzorciumba tömörülve közös ajánlatkérőként indították meg a közbeszerzési eljárást, a támogatási szerződés rögzíti, hogy konzorcium esetén annak elválaszthatatlan mellékletét képezi a konzorciumi szerződés, amelyben – a fenti jogszabályi rendelkezésnek megfelelően – rögzítésre került, hogy a konzorciumot a konzorciumvezető képviseli. A felperesek ezért téves jogértelmezés alapján és iratellenesen állították, hogy konzorciumvezető a hivatalbóli kezdeményező felé a többi tagot nem képviselheti, és megalapozatlanul hivatkoztak arra, hogy a hivatalbóli kezdeményező eljárásáról a konzorciumvezetőn kívüli többi közös ajánlatkérőt is külön-külön értesíteni kellett volna. A II-IV. rendű felperesek ebből következően alaptalanul érveltek azzal is, hogy a szabálytalansági eljárás megindítása velük szemben nem hatályosul, és ezért a Kbt. 152. § (2a) bekezdés c) pontja a vonatkozásukban nem alkalmazható. Az alperes helytálló jogértelmezés és az okiratok megfelelő értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű felperessel közölt szabálytalansági eljárás a konzorcium többi tagjával is közöltnek tekintendő, a többi tagot az I. rendű felperesnek kellett volna értesítenie az eljárásról, ennek elmulasztása nem eredményezi azt, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdés c) pontja a II-IV. r. felperesekre nem alkalmazható. Figyelemmel arra, hogy a szabálytalansági eljárás 2025. március 10-ei megindításától a hivatalbóli kezdeményezés 2025. május 8-ai benyújtásáig a hatvan napos szubjektív határidő sem telt el, az alperes eljárásának elkésztettség miatti az Ákr. szerinti eljárásjogi akadály nem volt.

[35] A bíróság kiemeli, hogy az alperes a szabálytalansági eljárás megindítását kizárólag a Kbt. szerinti határidő megtartottsága szempontjából vizsgálja, a hivatalbóli kezdeményező eljárása

jogszerűségének, a Korm.r. 160. § (2) bekezdése és az tisztességes eljárás alapelve betartásának vizsgálatára nem jogosult. Ennek hatásköri alapját a felperesek sem jelölték meg. A felperesek alaptalanul várták el az alperestől a hivatalbóli kezdeményező eljárása érdemi vizsgálatát. Figyelemmel arra, hogy az alperest e körben mulasztás nem terhelte, a felperesek ebből alaptalanul vezették le a tisztességes eljárás elvének megsértését és a II-IV. rendű felperesekkel szembeni eljárás megszüntetésének szükségességét is.

- [36] A bíróság az alperes által megküldött iratok alapján megállapította, hogy az alperes több ízben is felhívta a kezdeményezőt arra, hogy küldje meg a jogsértéssel érintett közbeszerzéssel kapcsolatban rendelkezésre álló iratok másolatát (D.292/2/2025., D.292/4/2025., D.292/14/2025. számú végzések). A kezdeményező két alkalommal is küldött a jogsértéssel kapcsolatban általa relevánsnak ítélt, rendelkezésre álló okiratokat. A felperesek ezért alaptalanul állították azt, hogy az alperes figyelmen kívül hagyta a kérésüket és nem kötelezte a kezdeményezőt a rendelkezésre álló iratok csatolására. A hivatalbóli kezdeményező a nyilatkozatából kitűnően a rendelkezésre álló minden releváns bizonyítékot megküldött. Ebből következően úgy kell tekinteni, hogy olyan további bizonyíték nem állt az alperes rendelkezésére, amelyet az eljárás iratai nem tartalmaznak.
- [37] Kiemeli a bíróság, hogy a nyilvános, bárki számára hozzáférhető nyilvántartások – így a cégnyilvántartás – adatainak ügyirathoz csatolása nem szükséges. A felperesek ezekhez hozzáférhetnek. Ebből következően a cégtörténeti adatokat (az ügyvezető korábban bejegyzett lakcíme, székhely, fióktelep, telephely adatai, ügyvezető személye) a felperesek is megismerhették, ezért alaptalanul sérelmezték, hogy számukra ezen adatokhoz a hozzáférést az alperesnek kellett volna biztosítania. Azon körülmény, hogy a cégnyilvántartás nem hatályos adatai esetleg csak térítés ellenében érhetőek el a felperesek számára, nem minősül alperes általi jogkorlátozásnak.
- [38] Az alperes eljárásában a szakszerű képviselő kötelező, az alperesnek olyan kötelezettsége nincs, hogy az eljárás alá vontakat arról kioktassa, hogy milyen tényekkel szükséges bizonyítaniuk a kezdeményezésben állított jogsértések meg nem történtét. A felperesek az ügyféli jogait az eljárásban megfelelően gyakorolhatták. Megállapította ezért a bíróság, hogy a felperesek a jogorvoslati eljárásban sem az alperes rendelkezésére álló bizonyítékok megismerésétől, sem a bizonyítási indítványok megtételének lehetőségétől nem voltak elzárva, így a védekezéshez való joguk nem sérült. A hivatkozott Kbt. 154. § (1) bekezdése a kezdeményezés megküldését írja elő, amelynek az alperes eleget tett. Az alperes terhére tehát sem a Kbt. 152. § (4) bekezdése, sem a 154. § (1) bekezdése szerinti követelmény teljesítésének elmaradása nem állapítható meg. Figyelemmel továbbá arra, hogy a felperesek e körben a tisztességes eljárás alapelvének megsértését kizárólag a tételes jogsértésekre alapozták, többlételemű elemek megjelölése nélkül, az alperes terhére a tisztességes eljárás alapelve megsértése sem volt megállapítható. A bíróság e körben a határozat 143-144. pontjaiban foglaltakra utal, amelyben az alperes az ítélezési gyakorlatnak megfelelően, helytállóan ismertette az alapelvi- és a tételes jogsértések megállapíthatóságának összefüggéseit.
- [39] Ezt követően a bíróság azt vizsgálta, hogy az alperes megsértette-e az Ákr. 62. § szerinti tényállástisztázási, illetve az Ákr. 81. § szerinti indokolási kötelezettségét, továbbá ezen jogsértések által a fegyveregyenlőség és tisztességes eljárás elvét. A bíróság ennek kapcsán kiemeli, hogy – a Kp. 88. § (1) bekezdés c) pontjából és 92. § (1) bekezdés b) pontjából következően – eljárási szabályszegés csak akkor szolgálhat a közigazgatási cselekmény megsemmisítésére, amennyiben annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt és az okozott jogsérelem a perben nem orvosolható.
- [40] Az alperesnek a tényállást az eldöntendő anyagi jogi kérdés keretei között és a szükséges mértékben kellett tisztáznia. A Kbt. – közbeszerzési eljárás megindításakor, 2020. január 21-én hatályos, így az ügyben alkalmazandó – 25. § (1) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy elkerülje az

összeférhetetlenséget és a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek kialakulását. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy összeférhetetlen és nem vehet részt az eljárás előkészítésében és lefolytatásában az ajánlatkérő nevében olyan személy vagy szervezet – ideértve a közbeszerzési szolgáltatót, valamint az általa foglalkoztatottakat is –, amely funkcióinak pártatlan és tárgyilagos gyakorlására bármely okból, így különösen gazdasági vagy más érdek vagy az eljárásban részt vevő gazdasági szereplővel fennálló más közös érdek miatt nem képes.

[41] Az alperes a határozat 139. pontban rögzítette, hogy „az ajánlatkérő nevében eljáró bírálóbizottság elnökeként is tevékenykedő személy személyesen, és az érdekeltiségébe tartozó gazdasági társaságokon keresztül is kapcsolatban állt és kapcsolatot tartott fenn a nyertes ajánlattevővel, valamint a közbeszerzési eljárás idején a nyertes ajánlattevő ügyvezetőjével”, „a bírálóbizottság elnöke nem tette meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a verseny tisztaságának sérelmét előidéző helyzetet megelőzze és orvosolja, illetve az összeférhetetlenség felmerülése esetén a döntéshozó felé ennek tényét nem jelezte”. Ugyanezen pontban rögzítettek szerint „a kezdeményező által felsorolt egyes körülmények egyfelé mutató kauzális láncolat” -a alapján állapította meg a jogsértést. A kezdeményező által hivatkozott körülményeket a határozat „A hivatalbóli kezdeményezés” címe alatt részletesen, az alperesi döntés indokolása részben pedig a 134. pontban összefoglalva ismertette. Mindebből megállapítható, hogy a következő körülmények szolgálták a jogsértés megállapítására: a bírálóbizottság elnöke, aki a közbeszerzés projektmenedzsmenti-, és szakértői feladatai ellátásával megbízott cég ügyvezetője, közreműködésével az ajánlatkérők olyan céget hívtak fel ajánlattételre, amellyel a bírálóbizottság elnöke és annak cégei is kapcsolatban álltak és ez a cég is lett az eljárás nyertese (25. pont, 134. pont); a 2. részben a nyertes ajánlattevő részére a bírálóbizottság elnökének cége adott referenciaigazolást és ez a referenciaigazolás került a bírálóbizottság által értékelésre. A fenti kapcsolat megállapítására szolgáló körülmények: 1. a nyertes ajánlattevő ügyvezetőjének lakcíme – a közbeszerzési eljárás idején – azonos volt a bírálóbizottság elnöke érdekeltiségébe tartozó cég fióktelepével és más cégei székhelyével (26. pont); 2. a bírálóbizottság elnökéhez köthető cégek és a nyertes ajánlattevő között a tárgyi közbeszerzési eljárást megelőző és az azt követő időszakban (2018-2024) gazdasági kapcsolat állt fenn, közöttük jelentős értékű (962.584.533 Ft) számla került kiállításra az adóhatóság igazolása alapján (27. pont); 3. a becsült érték meghatározására kért indikatív ajánlatot olyan cég adta, amely 2019-2022 között gazdasági kapcsolatban állt a nyertes ajánlattevővel, közöttük 122.282.810 Ft értékben került számla kiállításra az adóhatóság adatszolgáltatása szerint (28. pont). Mindezek alapján nem volt megalapozott a felperesek azon hivatkozása, hogy a határozat indokolásának hiányossága miatt nem volt számukra megismerhető, hogy az alperes mire alapozza a jogsértést. A felperesek továbbá nem jelölték meg, hogy az alperes mely érvelésüket vagy az általuk a megelőző eljárásban felajánlott mely bizonyítékot nem fogadta el, az indokolás hiányossága ezért e körben sem volt megállapítható.

[42] A rendelkezésre álló iratok vizsgálata eredményeként a bíróság megállapította, hogy az alperes rendelkezésére álló iratok között nem volt fellelhető adóhatósági adatszolgáltatás. Bizonyíték hiányában a közbeszerzésben érintett gazdasági társaságok közötti számlázásra, mint hivatalbóli kezdeményező által hivatkozott körülményre, az alperes a jogsértés megállapítását nem alapíthatta volna. Az alperes e körben elmulasztotta a tényállástisztázási kötelezettségét. Az alperes továbbá azzal, hogy nem rögzítette határozatában, hogy a hivatalbóli kezdeményező nem küldte meg részére a bizonyítékként hivatkozott adóhatósági adatszolgáltatás(okat), amely a számlázásokat alátámasztaná, megsértette az Ákr. 81. § (1) bekezdését is. A felperesek ezt megalapozottan sérelmezték. A tényállástisztázás és az indokolás ezen hiányossága azonban csak akkor vezethet a határozat megsemmisítéséhez, amennyiben a bíróság – az alperes rendelkezésére álló, határozatban hivatkozott bizonyítékok értékelésével – a bizonyítottság oly mértékű hiányosságát tárja fel, ami a jogsértés

megállapítását megalapozatlanná teszi.

- [43] Az alperes rendelkezésére álltak a hivatalbóli kezdeményező által csatolt és az EKR-ben hozzáférhető, a bíróság számára is megküldött következő okirati bizonyítékok: projektmenedzsment vállalkozási szerződés, közbeszerzési szakértői feladatokra kötött megbízási szerződés, a nyertes ajánlattevő által benyújtott referenciaigazolás, bíráló bizottsági jegyzőkönyv, valamint a nyilvánosan hozzáférhető cégnyilvántartási adatok. Ezek vizsgálatával megállapítható, hogy a bírálóbizottság elnökeként a felperesek által megbízott személy annak a cégnek az ügyvezetője volt a közbeszerzési eljárás lefolytatása idején, amely a közbeszerzési eljárásban értékelésre kerülő, a nyertes ajánlattevő által ajánlata részeként csatolt referenciaigazolást kiállította (London Consulting Kft.). Vagyis a bírálóbizottság elnöke a saját maga által kiállított referenciaigazolást értékelte az eljárásban. Ez a körülmény önmagában kimeríti a Kbt. 25. § (2) bekezdésében rögzített összeférhetlenséget, amely a bírálat tárgyilagos elvégzését akadályozza, a verseny tisztaságát sérti. A felperesek maguk is elismerték, hogy a „nem tisztázott időbeliségű referencia igazolás időpontjában” a bírálóbizottság elnökének „egyik cége ugyan kapcsolatban állt az egyik ajánlattevővel”. Azon tényből, hogy – a közbeszerzési eljárás lefolytatásának idején – a nyertes ajánlattevő cégjegyzékben feltüntetett lakcíme megegyezett a bíráló bizottság elnöke több cégének a székhelyével/telephelyével/fióktelepével, okszerűen lehet arra a következtetésre jutni, hogy a nyertes ajánlattevő és a bíráló bizottság elnöke egymással szoros kapcsolatban állt. Nem életszerű, ezért nem fogadható el a felperesek azon hivatkozása, hogy a nyertes ajánlattevő ténylegesen nem lakott ezen a címen, és nem állt kapcsolatban a bírálóbizottság elnökével. A cégjegyzékben szereplő cím lakóhelyként van feltüntetve. Utal a bíróság a cégbejegyzési eljárás és a cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 1/2006. (V. 18.) IM rendelet 1. számú melléklet B) 12. *eg)* és *eh)* pontjaira, amelyek alapján a kézbesítési megbízott személyét fel kell tüntetni a cégjegyzékben, ilyen bejegyzés viszont a nyertes ajánlattevő cégadatai között nem található. A közbeszerzési alapelvekkel ellentétes a felperesek azon jogértelmezése, miszerint egy pénzügyi, gazdasági vagy egyéb személyes érdekeltségi kapcsolat nem értékelhető a pártatlanság vagy függetlenség körében befolyásoló körülményként. A Kbt. verseny tisztaságát szolgáló előírásai pontosan az ilyen helyzetek megelőzését és kivédését szolgálják. A felperesek terhére értékelt jogszabályi rendelkezés „különösen” szófordulattal kiemelt összeférhetlenségi körülményként írja le – a keresetben is említett – érdekeltségi kapcsolatot, amely a bírálóbizottság elnöke és a nyertes ajánlattevő között merült fel és a Kbt. 25. § (2) bekezdése szerint tilalmazott. A Kbt. 25. § (2) bekezdése alapján D.Á. nem vehetett részt a közbeszerzési eljárás előkészítésében és az ajánlatok bírálatában. A közbeszerzési eljárás egyik legfontosabb alapelvét, a verseny tisztaságát súlyosan sérti, hogy a bírálóbizottság elnökletével megbízott személy a vele érdekkapcsolatban álló gazdasági társaságot hívta fel ajánlattételre és hirdette ki nyertesként.
- [44] Az alperes a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján ezért okszerűen és megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az ajánlatkérő nevében eljáró bírálóbizottság elnökeként is tevékenykedő személy – a közbeszerzési eljárás idején – olyan kapcsolatban állt a nyertes ajánlattevővel a személye és a gazdasági társaságai révén egyaránt, amely a Kbt. 25. § (2) bekezdése szerinti összeférhetlenségi helyzetet eredményezett. Az ajánlatkérő mindenkor köteles biztosítani a verseny tisztaságát, ezért az az esetlegesen fennálló hivatkozott körülmény, hogy vidéken a kellő szakértelemmel rendelkező, a közbeszerzés előkészítésébe és a bírálatába bevonható szakemberek jellemzően kiterjedt gazdasági kapcsolattal rendelkeznek, nem szolgálhat mentségül a verseny tisztaságának biztosítását szolgáló összeférhetlenségi tilalom megsértésére.
- [45] Az alperes – a keresetben hivatkozással ellentétben – egyértelműen megállapította az összeférhetlenségi helyzetet, amely a bírálóbizottság elnöke és a nyertes ajánlattevő között merült fel. Mivel D.Á. a közbeszerzés előkészítése és lebonyolítása során a felperesi ajánlatkérők nevében járt el, tevékenysége ajánlatkérői tevékenységnek minősül. A felperesek

ezért alaptalanul érveltek azzal, hogy az alperes nem velük szemben állapította meg a jogsértést és azzal is, hogy velük szemben a jogsértés megállapításának nem lett volna helye. E helyen jegyzi meg a bíróság, hogy a Kbt. 25. § (2) bekezdésének az irányadó időállapotában nem volt második mondata. A Kbt. összeférhetlenségre vonatkozó rendelkezései az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről 2022. évi XXVII. törvénnyel 2022. október 11-i hatállyal változtak, a jelen ügyben azonban a változott rendelkezések még nem alkalmazhatóak. Így nem volt értelmezhető azon érvelés, miszerint „ténybelileg sem ezen rendelkezés szerinti jogsértés valósulhatott meg, mert mind a referenciaigazolás kiadása, mind a címegezőség már a jogszabályban nevezett nyilatkozat megtételét megelőzően merülhetett fel”. A felperesek azáltal, hogy megbízásukból olyan személy vett részt az ajánlatok bírálatában, aki összeférhetlenség miatt abban nem vehetett volna részt, mert funkcióinak pártatlan és tárgyilagos gyakorlására a nyertes ajánlattevővel fennálló gazdasági érdek miatt nem képes, megsértették a Kbt. 25. § (2) bekezdését, továbbá arra tekintettel, hogy a jogsértő helyzetet a felperesek nem háritották el, a Kbt. 25 § (1) bekezdése szerinti jogsértést is megvalósították, amit az alperes jogszerűen állapított meg. Helytálló értékelése nem parttalan összefüggéseken alapult. A fentiek alapján a tényállás részbeni alaptalansága és a határozat ebből fakadó indokolásbeli hibája a jogsértés megállapításának jogszerűségére nem hatott ki, mert a feltárt és bizonyítékokkal alátámasztott tények, körülmények a jogsértések megállapítását megfelelően alátámasztották. A fentiekre is visszautalva, olyan többlet tényállási körülmény nem merült fel, amely a tételes jogsértés megállapításán túlmenően az alapvető jogsértés megállapítását indokolhatná, a felperesek ezért a fegyveregyenlőség és tisztességes eljárás elvének megsértését e körben is alaptalanul állították.

[46] A bírság kiszabását a bíróság a Kp. 85. § (5) bekezdésének alkalmazásával végezte el, amely szerint mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e. Az alperes a bírság kiszabása körében megfelelően értékelte súlyosnak az összeférhetlenség megvalósítását, ezen megállapítása nem iratellenes. Az alperes az indokolásából kitűnően elvégezte a Kbt. 165. § (11) bekezdése szerinti, az eljárásban releváns szempontok értékelését, ezért a mérlegelés elvégzésének elmulasztására tett állítás alaptalan. Az alperes a Kbt. 165. § (11) bekezdésében „különösként” felsorolt szemponton túlmenően az ügy bármely egyedi jellemzőjére is figyelemmel lehet a bírság mérlegelésekor, lévén az eset összes releváns körülményének értékelése a feladata, így például a bizonyítás elnehezülésének figyelembevétele sem jogsértő, az alperes kétszeres értékelést nem végzett. Figyelemmel arra, hogy a felperesek közös ajánlatkérőként valósították meg a jogsértést, nem jogellenes, hogy közös magatartásukat az alperes együttesen értékelte, a jelen ügy tényállását illetően a felperesek által elvárt önálló értékelés a hivatkozott Kbt. 165. § (3) bekezdés *d)* pontból sem következik. A más ügyekben kiszabott bírság pedig nem mérhető össze a jelen ügyben alkalmazottal, hiszen az alperes minden ügyet egyedileg köteles vizsgálni és értékelni, melyre védiratában az alperes is helytállóan hivatkozott.

[47] Az Ákr. -hez fűzött Nagykommentár [Barabás Gergely, Baranyi Bertold, Fazekas Marianna (szerk.): Nagykommentár az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez] az Ákr. 126. § (2)-(3) bekezdései vonatkozásában kifejti, hogy „A jogvitás eljárásban a hatóság elsősorban nem a közérdeket érvényesíti, hanem az ügyfelek magánérdekének érvényesítéséhez biztosít közzogi eljárást. Ennek megfelelően ezen eljárásokban az Ákr. 126. § (2) és (3) bekezdése teljes mértékben felülírja és a polgári peres eljárásokhoz hasonlóan szabályozza az eljárási költségek viselését. Ennek megfelelően a jogvitás eljárásbeli „nyertesség” - „vesztesség” arányában kötelezi a hatóság az ügyfeleket az eljárási költségek viselésére.” A fentiekből kitűnő jogalkotói szándék alapján az olyan közbeszerzési eljárások, amelyek ugyan kontradiktóriusak, de nem két egyenlő magánfél

